

Nr 13

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:t proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

I en den 7 februari 1958 dagtecknad proposition, nr 65, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

Förslag

till

Lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)

Häri genom förordnas, att valutalagen den 22 juni 1939¹, vilken jämlikt lag den 31 maj 1957 (nr 251) gäller till och med den 30 juni 1958, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1959.

I en den 3 januari 1958 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har *fullmäktige i riksbanken* föreslagit förlängning av valutalagens giltighetstid. Över bankofullmäktiges framställning har, efter remiss, *yttranden* avgivits av *fullmäktige i riksgäldskontoret* samt *bank- och fondinspektionen*.

Beträffande innehållet i bankofullmäktiges skrivelse jämte remissyttrandena hänvisas till propositionen.

Departementschefen har anfört följande:

I samband med att Kungl. Maj:t i fjol våras genom proposition nr 142 underställde riksdagen förslag till den senaste förlängningen av valutalagen och till ändring av den administrativa ordningen för handläggande av valutareglersärenden, framhöll jag att det syntes uppenbart att möjlighet borde finnas att även i fortsättningen bibehålla en valutareglering. Tillkallandet år 1956 av sakkunniga för översyn av valutalagstiftningen byggde på enahanda förutsättning. Någon anledning att nu intaga en annan ståndpunkt synes icke föreligga. Valutalagstiftningen bör således ges förlängd giltighet.

¹ Senaste lydelse av 2, 6 och 6 a §§ se 1957: 251 samt av 5 § se 1940: 613.

Såsom framgår av den tidigare redogörelsen är valutalagen till sin konstruktion en fullmaktslag, enligt vilken Kungl. Maj:t under vissa förutsättningar och inom en bestämd ram äger meddela förordnanden i valutareglrande syfte. Under senare år har en del andra på likartat sätt konstruerade fullmaktslagar blivit föremål för moderniseringar — delvis av formell art — beträffande förutsättningarna för meddelande av förordnande om deras tillämpning. Frågan om en liknande modernisering av valutalagstiftningen tillhör jämte en översyn av lagreglerna i övrigt arbetsuppgifterna för nyssnämnda sakkunniga.

Ett ställningstagande till valutalagstiftningens fortsatta utformning bör lämpligen ske, när det slutliga resultatet av de sakkunnigas arbete föreligger. Detta arbete kan enligt vad jag inhämtat icke slutföras i sådan tid att därav föranledda förslag kan underställas riksdagen innan valutalagens giltighetstid utgår den 30 juni 1958. I detta läge biträder jag bankofullmäktiges förslag att valutalagen i sin nuvarande lydelse erhåller fortsatt giltighet även efter angivna tidpunkt. I likhet med vad som skett tidigare år bör förlängningen avse ett år eller således tiden till och med den 30 juni 1959. Genom förlängning av valutalagens giltighetstid erhåller även valutaförordningen — liksom hittills varit fallet — förlängd giltighet under motsvarande tid.

Utskottet. Den nu gällande valutalagen är till sin konstruktion en fullmaktslag. Frågan om dess modernisering jämte en översyn av lagreglerna i övrigt har uppdragits åt de 1956 tillkallade sakkunniga för översyn av valutalagstiftningen. Då de sakkunnigas arbete ännu icke slutförts och då behov föreligger att även i fortsättningen ha möjlighet att bibehålla en valuta-reglering, har utskottet ingen erinran mot att valutalagen i sin nuvarande lydelse erhåller fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1959. Utskottet hemställer sålunda,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 18 mars 1958

På bankoutskottets vägnar:

F. BOO

Närvarande:

Från första kammaren: herrar Boo, Fahlander*, Mogård*, Domö, Krügel, Mannerskantz och Danmans; samt

från andra kammaren: herrar Sköldin, Larsson i Julita, Regnéll, Andersson i Ronneby, Carlsson i Tibro, Persson i Appuna, Svensson i Stenkyrka och Boija.

* Ej närvarande vid justeringen.